

“मीठे बच्चे- तिमी रोयल कुलका रोयल (श्रेष्ठ) स्टुडेन्ट हौ, तिम्रो चलन धेरै रोयल हुनुपर्छ तबमात्र बाबाको प्रत्यक्ष (सो) गर्न सक्नेछौ ।”

प्रश्न:- विनाशको समय अन्तिम पेपरमा को पास हुनेछ ? त्यसको लागि पुरुषार्थ के हो ?

उत्तर:- अन्तिम पेपरमा पास ऊ नै हुनसक्छ जसलाई बाबा सिवाय पुरानो दुनियाँको कुनै पनि चीज याद आउँदैन । याद आयो भने फेल । यसका लागि बेहदको सारा दुनियाँबाट ममत्व निस्किएर जाओस् । भाइ-भाइको पक्का अवस्था होस् । देह-अभिमान टुटेको होस् ।

ओम् शान्ति । प्यारा बच्चाहरूलाई सदैव यो नशा रहनुपर्छ- म कति रोयल स्टुडेन्ट हुँ । बेहदका मालिकले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ । तिमी कति उच्च कुलका रोयल स्टुडेन्ट हौ त्यसैले स्टुडेन्टको चलन पनि रोयल हुनुपर्छ तबमात्र बाबाको प्रत्यक्ष गर्नेछौ । तिमी विश्वमा शान्ति स्थापना गर्नका लागि निमित्त बनेका छौ, श्रीमत अनुसार । तिमीलाई शान्तिको इनाम (प्राइज) मिल्छ । त्यो पनि एक जन्मका लागि होइन, जन्म-जन्मान्तरका लागि मिल्दछ । बच्चाहरूले बाबालाई कति धन्यवाद दिनेछौ ! बाबा आफैँले आएर हत्केलामा स्वर्ग दिनुहुन्छ । बाबा आएर यो दिनुहुन्छ भन्ने बच्चाहरूलाई कहाँ थाहा थियो र ! अब बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा प्यारा बच्चाहरू, मलाई याद गर । यादका लागि किन भन्नुहुन्छ ? किनकि यस यादद्वारा नै विकर्म विनाश हुनु छ । बेहदको बाबाको पहिचान मिल्यो र निश्चय भयो । दुःखको कुनै कुरा छैन । भक्ति मार्गमा बाबा-बाबा भनिरहन्छन् । अवश्य बाबाबाट केही वर्सा मिल्नेछ । तिमीलाई पुरुषार्थको मार्जिन (समय) पनि छ । जति श्रीमत अनुसार पुरुषार्थ गर्नेछौ त्यति उच्च पद मिल्नेछ । बाबा, शिक्षक, सद्गुरु- तीनैको श्रीमत मिल्छ । त्यो मतमा चलनु छ । रहनु पनि आफ्नो घरमा छ । मतमा चलनमा नै विघ्न पर्छ । मायाको पहिलो विघ्न हो नै देह-अभिमान । बाबा भन्नुहुन्छ, आफूलाई आत्मा सम्भ । फेरि किन श्रीमतलाई मान्दैनौ ? बच्चाहरू भन्छन्- हामी कोसिस त गर्छौं तर मायाले गर्न दिँदैन । बच्चाहरू सम्भन्छन् पढाइमा खास पुरुषार्थ अवश्य चाहिन्छ । जो राम्रा बच्चाहरू छन् उनीहरूलाई अनुसरण (फलो) गर्नुपर्छ । सबैले यही पुरुषार्थ गर्दछन्- हामी बाबाबाट उच्च वर्सा लिन्छौं । काँडाबाट फूल बन्नका लागि यादको धेरै आवश्यकता पर्छ । ५ विकारको काँडा निस्कियो भने फूल बन्नेछौ । त्यो योगबलद्वारा निस्कनेछ । कति बच्चाहरू सोच्दछन्, फलानो यसरी गयो, सायद हामी पनि जानेछौं, तर उसलाई देखेर अब पुरुषार्थ गर्नुपर्छ नि । शरीर छोड्दा बाबाको याद होस्, वशीकरण (सम्मोहन) मन्त्र याद होस् । एक बाबा सिवाय अरु कोही पनि यादमा नहोस्, त्यतिखेर प्राण तनबाट निस्कियोस् । बाबा, बस म हजुरको पासमा आएँ कि आएँ । यस्तो बाबालाई याद गर्नाले आत्मामा जो फोहोर भरिएको छ, त्यो सबै भस्म भएर जानेछ । आत्मामा छ भने त शरीरमा पनि छ भनिन्छ । जन्म-जन्मान्तरको फोहार छ, त्यो सारा जल्नु छ । जब तिम्रो फोहोर सारा जल्नेछ तब दुनियाँ पनि सफा हुनेछ । दुनियाँबाट सारा फोहोर निस्कनु छ, तिम्रो लागि । तिमीले केवल आफ्नोमात्र फोहोर सफा गर्नु छैन, सबैको फोहोर सफा गर्नुपर्छ । बाबालाई बोलाउँछन् नै- बाबा आएर यस दुनियाँबाट फोहोर सफा गर्नुहोस् । सारा विश्वलाई पवित्र बनाउनुहोस् । कसका लागि ? त्यस पवित्र दुनियाँमा तिमी बच्चाहरू नै त पहिले-पहिले राज्य गर्न आउँछौ । त्यसैले बाबा तिम्रो लागि तिमीहरूको देशमा आउनुभएको छ ।

भक्ति र ज्ञानमा धेरै फरक छ । भक्तिका कति राम्रा-राम्रा गीत गाउँछन् । तर कसैको कल्याण गर्दैनन् । कल्याण त छ नै आफ्नो स्वधर्ममा टिक्नमा र बाबालाई याद गर्नमा । तिमीहरूको याद गर्नु यस्तै हो जस्तो लाइट हाउस चल्दछ । स्वदर्शनलाई नै लाइट हाउस भनिन्छ । तिमी बच्चाहरू दिलमा सम्भन्छौ, बापदादाबाट हामीलाई स्वर्गको वर्सा मिल्नु छ । यो हो नै सत्य नारायणको कथा, नरबाट नारायण बन्ने । बाबा सम्भाउनुहुन्छ, तिमीहरूको आत्मा जो तमोप्रधान बनेको छ, त्यसलाई सतोप्रधान बन्नु छ । सत्ययुगमा सतोप्रधान थियो अहिले फेरि सतोप्रधान बनाउन बाबा आउनुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गरेरमात्र तिमी सतोप्रधान बन्नेछौ । बाबाले नै गीता सुनाउनुभएको थियो । अहिले त मनुष्यले सुनाउँछन्, कति फरक भएको छ । भगवान् त भगवान् हुनुहुन्छ, उहाँले नै मनुष्यबाट देवता बनाउनुहुन्छ । नयाँ दुनियाँमा छन् नै पवित्र देवताहरू । बेहदका बाबा हुनुहुन्छ नै नयाँ दुनियाँको वर्सा दिनेवाला । बाबालाई याद गरिरह्यौ भने अन्त्य मति सो गति हुनेछौ । तिमी जान्दछौ- बाबा आउनुहुन्छ संगमयुगमा, पुरुषोत्तम बनाउनका लागि । अब यो ८४ को चक्र पूरा हुन्छ, फेरि शुरू हुनेछ । यसको

पनि खुशी हुनुपर्छ । प्रदर्शनीमा जो मानिस आउँछन्, उनीहरूलाई पनि पहिले शिवबाबाको चित्रको सामुन्ने लगेर उभ्याऊ । बाबा भन्नुहुन्छ, मलाई याद गर्नाले तिमी यो बन्नेछौ । पिताबाट वर्सा नै सत्ययुगको मिल्छ । भारतवर्षमा सत्ययुग थियो, अहिले छैन फेरि बन्नु छ यसैले बाबा र बादशाहीलाई याद गर्नु भने अन्त्य मति सो गति हुनेछ । उहाँ हुनुहुन्छ सच्चा बाबा, उहाँको बच्चा बनेपछि तिमी सचखण्डको मालिक बन्नेछौ । पहिले-पहिले अल्फ लाई पक्का गराऊ । अल्फ बाबा, बे बादशाही । बाबालाई याद गर्नु भने यादद्वारा नै विकर्म विनाश हुनेछ र तिमी स्वर्गमा जानेछौ । कति सहज छ । जन्म-जन्मान्तर भक्तिका कुराहरू सुन्दा-सुन्दै बुद्धिलाई मायाको ताला लाग्यो । बाबा आएर चाबीले ताला खोल्नुहुन्छ । अहिले सबैका कान बन्द भएजस्तै छन् । पत्थरबुद्धि छन् । तिमीहरू लेख्छौ पनि, शिवबाबा याद छ ? स्वर्गको वर्सा याद छ ? बादशाहीलाई याद गर्दा मुख मीठो त हुन्छ नि । बाबा भन्नुहुन्छ म तिमी बच्चाहरूको कति उपकार गर्दछु । तिमीले त अपकार नै गर्दै आयौ । त्यो पनि ड्रामामा निश्चित छ, कसैको दोष छैन । तिमी बच्चाहरूको यो मिसन हो नै पत्थरबुद्धिहरूलाई पारसबुद्धि अथवा काँडालाई फूल बनाउनेका लागि । यो तिम्रो मिसन चालु छ । सबै एक अर्कालाई काँडाबाट फूल बनाइरहेका छन् । उनीहरूलाई पनि यस्तो बनाउनेवाला अवश्य पुष्पराज (किंग फ्लावर) हुनुपर्छ । स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला अथवा फूलहरूको बगैँचा बनाउनेवाला एकै बाबा हुनुहुन्छ । तिमी हौ ईश्वरीय सेवक (खुदाइ खिदमतगार) । तमोप्रधानलाई सतोप्रधान बनाउनु, यो सेवा (खिदमत) हो र अरू कुनै दुःख छैन । बुझ्न पनि धेरै सहज छ । कलियुगमा छन् नै तमोप्रधान । यदि कलियुगको आयु बढाइदिने हो भने अभै तमोप्रधान बन्नेछन् ।

तिमी जान्दछौ— अब हामीलाई फूल बनाउनेवाला बाबा आउनुभएको छ । काँडा बनाउनु रावणको काम हो । फूल बाबाले बनाउनुहुन्छ । जसलाई शिवबाबा याद छ, उनीहरूलाई अवश्य स्वर्ग पनि याद हुनेछ । प्रभातफेरी जब निकाल्छौ तब त्यसमा पनि देखाऊ, हामी प्रजापिता ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूले भारतवर्षमा यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य स्थापना गरिरहेका छौ । हामी ब्राह्मण नै देवता बन्छौ । देवता नै फेरि क्षत्रिय, अनि वैश्य... यो बाजोली खेल हो । कसैलाई सम्झाउन धेरै सजिलो छ । हामी ब्राह्मण हौ । ब्राह्मणहरूको शिखा हुन्छ । तिमी पनि सम्झन्छौ, हामीले ८४ को चक्र पूरा गर्नु । बच्चाहरूलाई कति राम्रो ज्ञान मिल्छ । अरू सबै हुन् भक्ति । ज्ञान एकै बाबाले सुनाउनुहुन्छ । सर्वका सद्गति दाता एकै बाबा हुनुहुन्छ । पुरुषोत्तम संगमयुग पनि एउटै छ । अहिले बाबा तिमी बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ । भक्तिमा फेरि यादगार चल्छ । बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई मार्ग बताउनुभयो, यो पुरुषार्थ गर्नाले तिमी यो वर्सा लिन सक्छौ । यो पढाइ धेरै सजिलो छ । नरबाट नारायण बन्ने पढाइ हो । कथा भन्नु गलत हो किनकि कथामा लक्ष्य-उद्देश्य (एम-अब्जेक्ट) हुँदैन । पढाइमा लक्ष्य-उद्देश्य छ । कसले पढाउनुहुन्छ ? ज्ञान सागर । बाबा भन्नुहुन्छ, म आएर रत्नहरूले तिमीहरूको भोली भर्दछु । बेहदको बाबासँग तिमी के प्रश्न सोध्छौ । अहिले सबै पत्थरबुद्धि छन् । रावणलाई नै जान्दैनन् । तिमीलाई अहिले सोध्नका लागि अक्कल मिल्छ । मानिसहरूसँग सोध— आखिर रावण को हो ? कहिलेदेखि यसको जन्म भयो ? कहिलेदेखि जलाउँदै आए ? भन्नेछन्, अनादि हो । तिमी अनेक प्रकारले प्रश्न सोध्न सक्छौ । उनीहरूले पनि समय आयो भने सोध्नेछन् । कुनै प्रतिक्रिया गर्न सक्दैनन् । तिम्रो आत्मा यादको यात्रामा तत्पर हुनेछ । अब आफूसँग सोध— म सतोप्रधान बनेको छु । दिलले गवाही दिन्छ ? अहिले कर्मातीत अवस्था त भएको छैन । हुनु छ । अहिले तिमी धेरै कम छौ यसैले तिमीहरूको कसैले सुन्दैनन् र तिमीहरूको कुरा नै अनौठो छ । पहिले-पहिले त बताऊ— बाबा संगमयुगमा आउनुहुन्छ । एउटा-एउटा बुझेपछि अधि बढाऊ । धेरै धैर्यसँग, प्यारसँग सम्झाउनु छ— तपाईंहरूका दुई बाबा हुनुहुन्छ— लौकिक र पारलौकिक । पारलौकिक बाबाबाट बेहदको वर्सा तब मिल्छ जब सतोप्रधान बन्दछौ । बाबा याद भयो भने खुशीको पारा चढ्छ । तिमी बच्चाहरूमा धेरै गुण भरिदै जानेछन् । तिमी बच्चाहरूलाई बाबा आएर योग्यता (क्वालिफिकेसन) सिकाउनुहुन्छ । स्वास्थ्य-सम्पन्नता (हेल्थ-वेल्थ) पनि दिनुहुन्छ, गुण पनि सुधार्नुहुन्छ । शिक्षा पनि दिनुहुन्छ । जेलको सजायबाट पनि छुटाउनुहुन्छ ।

तिमीहरूले धेरै राम्रोसँग मन्त्री (मिनिस्टर) आदिलाई पनि सम्झाउन सक्छौ । सम्झाउनु यस्तो छ जसद्वारा उनीहरूलाई पानी-पानी गराइदिनुपर्छ । तिम्रो ज्ञान धेरै मीठो छ । प्रेमसँग बसेर सुने भने प्रेमका आँसु आउँछन् । हरदम यही दृष्टिले देख— म भाइलाई मार्ग बताउँछु । भन, हामी श्रीमत्तमा विश्वको सच्चा सेवा गरिरहेका छौ । देशको सेवामा नै पैसा लगाउँछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— दिल्लीमा सेवाको घेराऊ लगाऊ, विस्तार गर । तर अहिलेसम्म

कसैलाई घायल गरेका छैनन्, घायल गर्नमा योगबल चाहिन्छ। योगबलद्वारा तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। साथ-साथ ज्ञान पनि छ। योगद्वारा नै तिमी कसैलाई आकर्षण गर्न सक्नेछौ। अहिले बच्चाहरू गर्न त भाषण राम्रो गर्छन् तर योगको आकर्षण कम छ। मुख्य कुरा हो योगको। तिमी बच्चाहरू योगद्वारा आफूलाई पवित्र बनाउँछौ। त्यसैले योगबल धेरै चाहिन्छ। त्यसको धेरै कमी छ। भित्र खुशीमा नाच्नुपर्छ, यो खुशीको नृत्य (डान्स) हो। यो ज्ञान-योगद्वारा तिमीभित्र नृत्य हुन्छ। बाबाको यादमा रहँदा-रहँदै तिमी अशरीरी बन्नेछौ। ज्ञानद्वारा अशरीरी हुनु छ, यसमा गुम हुने कुरा छैन, बुद्धिमा ज्ञान चाहिन्छ। अब घर जानुपर्छ फेरि राजाईमा आउनेछौ। बाबाले विनाश र स्थापनाको साक्षात्कार पनि गराउनुभयो। यो दुनियाँ सारा जलेको छ, हामी नयाँ दुनियाँको लायक बनिरहेका छौं। अब घर जानु छ यसैले शरीरसँग पनि कुनै ममत्व रहनु हुँदैन। यस शरीरसँग, यो दुनियाँसँग उपराम रहनुपर्छ। केवल आफ्नो घरलाई र राजधानीलाई याद गर्नु छ। कुनै पनि चीजमा आसक्ति नहोस्। विनाश पनि कडा हुनेवाला छ। जब विनाश हुन थाल्नेछ तब तिमीलाई खुशी हुनेछ— हामी परिवर्तन (स्थानान्तरण) भयौं कि भयौं। पुरानो दुनियाँको कुनै पनि चीज याद आयो भने फेल। बच्चाहरूका पासमा केही पनि छैन भने याद के आउनेछ ? बेहदको सारा दुनियाँसँग ममत्व मेटियोस्, यसमा मेहनत छ। भाइ-भाइको पक्का अवस्था पनि तब रहन सक्छ जब देह-अभिमान टुटेर जानेछ। देह-अभिमानमा आउनाले केही न केही घाटा पर्छ। देही-अभिमानी हुनाले घाटा पर्दैन। म भाइलाई पढाउँछु। भाइसँग कुरा गर्छु, यो पक्का बानी परोस्। यदि छात्रवृत्ति (स्कलरशिप) लिनु छ भने यत्तिको पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। जब सम्झाउँछौ त्यतिखेर पनि याद रहोस्— हामी सबै भाइ-भाइ हौं। सबै आत्माहरू एक बाबाका बच्चाहरू हौं। सबै भाइहरूको बाबाको वर्सामा हक छ। बहिनीको पनि भान नआओस्। यसलाई भनिन्छ— आत्म-अभिमानी। आत्मालाई यो शरीर मिलेको छ, त्यसमा कसैको नाम पुरुषको, कसैको स्त्रीको परेको छ। यसभन्दा पर मात्र आत्मा छ। सोच्नुपर्छ— बाबाले जुन मार्ग बताउनुहुन्छ त्यो वास्तवमा ठीक छ। यहाँ बच्चाहरू आउँछन् नै यो अभ्यास (प्राक्टिस) गर्न। ट्रेनमा कसैलाई ब्याजमा सम्झाउन सक्छौ। बसेर एक अर्कासँग सोध, तपाईंका कति बाबा हुनुहुन्छ ? फेरि उत्तर देऊ। यो हो अरुको ध्यान खिच्ने युक्ति। फेरि तपाईंका दुई बाबा हुनुहुन्छ, हाम्रा तीन हुनुहुन्छ। उहाँ अलौकिक (ब्रह्मा) बाबाद्वारा हामीलाई वर्सा मिल्छ। तिम्रो पासमा फस्टक्लास चीज छन्। कसैले भनोस्— यसबाट के फाइदा छ ? भन, हाम्रो कर्तव्य हो अन्धाहरूको लट्ठी बनेर मार्ग देखाउनु। जसरी नन्सले सेवा गर्छन् तिमीहरूले पनि गर। तिमीलाई धेरै प्रजा बनाउनु छ। उच्च पद पाउनका लागि पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। तिमी सबैलाई चढ्ती कलाको मार्ग बताउँछौ। एक बाबालाई याद गरिरह्यौ भने पनि धेरै खुशी हुनेछ र विकर्म पनि विनाश हुनेछ। बाबाबाट वर्सा लिनु धेरै सजिलो छ। तर धेरै बच्चाहरू गफलत गर्छन्। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अन्त्य समयमा पास हुनका लागि यस शरीर र दुनियाँबाट उपराम रहनु छ, कुनै पनि चीजमा आसक्ति राख्नु छैन। बुद्धिमा रहोस्— अब हामी ट्रान्सफर भयौं कि भयौं।
- २) धेरै धैर्य र प्यारसँग सबैलाई दुई बाबाको परिचय दिनु छ। ज्ञान रत्नहरूले भोली भरेर दान गर्नु छ। काँडालाई फूल बनाउने सेवा अवश्य गर्नुपर्छ।

वरदानः— विघ्नकारी आत्मालाई शिक्षक सम्झिएर उनीहरूबाट पाठ पढ्नेवाला अनुभवीमूर्त भव

जो आत्माहरू विघ्न पार्नमा निमित्त बन्छन् उनीहरूलाई विघ्नकारी आत्मा नदेख, उनीहरूलाई सदा पाठ पढाउनेवाला, अधि बढाउनेवाला निमित्त आत्मा सम्भ। अनुभवी बनाउनेवाला शिक्षक सम्भ। जब भन्दछौ, निन्दा गर्नेवाला मित्र हुन्, अब विघ्नहरूलाई पास गराएर अनुभवी बनाउने वाला शिक्षक भए। यसैले विघ्नकारी आत्मालाई त्यस दृष्टिले देख्नुका सट्टा सदाको लागि विघ्नहरूबाट पार गराउने निमित्त, अचल बनाउने निमित्त सम्भ, यसबाट अबै अनुभवको अथोरिटी (शक्ति) बढ्दै जानेछ।

स्लोगनः— गुनासोको फाइललाई समाप्त गरेर फाइन र रिफाइन बन।